

ZPRAVODAJ OBCE OLBRAMICE

1/2025

duben 2025

SLOVO STAROSTKY

Vážení občané,

máme tu nové číslo Zpravodaje a s ním i už takřka pravidelnou bilanci uplynulého období. Naposledy jsem vám přála loni krásné léto a věřím, že pro vás opravdu krásným bylo. Nám se mimo jiné vydařila rekonstrukce autobusové čekárny na zastávce Olbramice, kostel. Počasí nám přálo i na Dni obce. V srpnu na obecním úřadu proběhlo za účasti pana faráře a pracovníků archivu otevírání schránky nalezené při opravě kříže na kostele. Tubus byl do věže kostela umístěn v roce 1971 a kromě mincí a bankovek (z Rakouska-Uherska, první i druhé republiky a říšských) se v něm našly i listiny z let 1876 a 1946. Tyto listiny si odvezli pracovníci archivu k pořízení digitální archivace. K původním záznamům byly přidány nové zápisy a předměty, díky nimž se jednou budoucí generace dozví, jak se žilo v Olbramicích a ve Zbyslavicích v roce 2024. Zapečetěná schránka byla opět uložena do věže našeho kostela.

V září jsme ještě stihli Gulášfest pod taktovkou Jany Nohlové a zájezd seniorů, než přišly povodně. Na tomto místě bych chtěla ještě jednou moc poděkovat chlapům ze záchranné jednotky, kteří byli a pomáhali všude, kde jich bylo zapotřebí, Ondrovi Bulavovi za neutuchající organizaci sbírky i dobrovolníků pro vodou zdevastované Holčovice a také všem občanům, kteří nezištně pomáhali postiženým domácnostem v Bravanticích.

Na podzim se sportovalo, dobrovolníci nejen z běžeckého klubu opravili mostek přes Polančici, projektanti představili veřejnosti svou vizi ve studii na využití venkovního areálu kolem fotbalového hřiště. První říjnová neděle patřila již tradičně našim jubilantům.

V adventní době jsme si užili parádní pohádku, kterou pro nás na Rozsvícení vánočního stromu zahráli rodiče, potěšilo i vystoupení cimbálové muziky Cérky v rámci společného Adventního koncertu v našem kostele. Mladí hasiči přivezli do Olbramic Betlémské světlo.

Zima byla mírná, pracovní četa letos pilotně vyzkoušela posyp bočních ulic a Janovic – snad k vaší spokojenosti. Protančili jsme střevíce na plesech, drželi jsme pěsti Adamovi Peschlovi na Rallye Dakar. Opravili jsme nástupní ostrůvek dole u hospody tak, aby byl opravdu přístupný i vozíčkářům. Pořídili jsme větší kontejnery na zeleň, jeden bude umístěn na prostranství za obecním úřadem, druhý na kluzišti. Pokáceli jsme nemocné stromy a místo nich vysadili nové (zejména na cestě od pana Matúše k lesu, kterou hoši z pracovní čety zkuřovali a osadili i novou vyhlídkovou lavičkou). Rodiče s dětmi si užili společné bruslení na stadionu ve Studénce.

Co nás čeká v nejbližší době?

V Centru volného času se rozjíždí realizace stavby WC pro návštěvníky a nových prodejních stánků, které budou sloužit zároveň jako skladovací prostory. Toto s sebou bohužel přináší jednu špatnou zprávu - po dobu výstavby bude dětské hřiště uzavřeno. Odměnou za toto "příkoří" nám doufejme bude krásnější a pro návštěvníky komfortnější areál, který budete moci otestovat už na letošním Dni obce. V těchto dnech jsme se dozvěděli, že jsme byli úspěšní a získali jsme na tento projekt dotaci z MSK.

Už po Velikonocích se konečně bude realizovat i oprava povrchu v ulici Kolonie, projektuje se posílení vodovodu pro ulici Josefovickou, nový chodník na ulici Klimkovické, budeme zadávat zpracování projektové dokumentace na venkovní areál kolem fotbalového hřiště.

30. dubna se budou pálit čarodějnice. Řešíme spolu s panem Lučanem (díky za kontakty a pomoc) i program na letošní Den obce. Starší generaci snad potěší folková kapela z Ostravy, děti a maminky Hopsalín. Na své si přijdou i fanoušci kapel Like-it, Sto zvířat, rappera Cedrica. Večer tentokrát zakončí DJ Aleš Brůna a já doufám, že jsme se vám aspoň trochu trefili do hudebního vkusu.

Krásné dny vám všem

Petra Teichmannová

STATISTIKA OBYVATEL OBCE OLBRAMICE

Loňského roku se u nás narodilo 6 dětí a k trvalému pobytu se přihlásilo dalších 10 občanů. Zemřelo 5 osob a odhlásilo se také 5 osob. Sňatek uzavřely 4 osoby.

Bydlely u nás 4 osoby jiného občanství z Evropské unie a přechodně 4 osoby třetí země.

STATISTIKA DAT OBYVATEL ke dni 01.01.2025

	Celkem	Průměrný věk	Dat.nar.nejstarš.	Dat.nar.nejmłodš.
Osoby	730	41,46	09.12.1932	03.07.2024
Muži	370	40,13	27.11.1937	03.07.2024
Ženy	360	42,83	09.12.1932	22.06.2024
Děti do 15 let	120	7,43	05.02.2010	03.07.2024
Děti do 18 let	143	8,85	16.02.2007	03.07.2024
Starší 60 let	178	70,43	09.12.1932	06.11.1964
Možní voliči	586	49,39	09.12.1932	22.10.2006

Jak na jatkách – od porážky k porážce.

Sponzorem tohoto příspěvku je Penny market – sbíráte body?

Stručně. Jaro. Nula pět, nula sedm, jedna sedm, nula pět. Pustějov, Mořkov, Velké Albrechtice, Spálov.

Důležitý zápas nás čeká dnes,
Na stadionu bude plná ves!
Víno v bufetu se už vaří,
Hráči naši asi ještě někde paří.

Na nápor diváků jsme připraveni,
„Tréno“, můžu si dát jedno na spravení?
Ano synku, dej, jen si dej,
Hlavně kopy dobře rozehrej.

Dneska už to vyjít musí,
jen ať soupeř něco zkusí!
Koukám do tváří a vidím v kabině to
odhodlání.
Zvítězíme – pryč s tím kdo to haní!
(Hledám optimismus – ten momentálně
není k mání.)

Kluci, budeme hrát dlouhé míče,
Proč to dáváš na zem!? Do tyče.
První minuta a už prohráváme jedna nula.
Že jsem tam nepostavil radši mula.

Tak zvednem hlavu, kurva chlapi, nula
jedna to nic není,
Chce to čas, trpělivost, a brzy se to změní.
Pravdu máš, potvrzeno, změna byla,
Za chvíli se u soupeře na tabuli dvojka
objevila.

Není důvod k panice, času dosti,
Nadechnem se a polámeme jim kosti.
Hráme, hráme, už i šance máme,
Ten gól však pořád nedáváme.

O přestávce v šatně si to pěkně vyříkáme,
Kluci vpoho, fakt na ně máme.
Taktika je jasná – nepustíme!
A nějaký sami dáme...

Nula tři! Čtyři, pět, jak rychle se to mění,
To už není normální, to už možné není.

Jsme už na dně, ale jak hluboku v tom
bahně?
Snad se neposerem z toho.
Práce! Té nás čeká ještě mnoho...

Činnost TJ Olbramice, z. s. podporovali a podporují:

Obec Olbramice, Moravskoslezský kraj, Národní sportovní agentura, Renofarmy, občané, hráči, rodiče, ...

TJ OLBRAMICE – FOTBAL PŘÍPRAVKY

Tak to je dnes trošku jiná káva.
Tady nikdo na nikoho nenadává.
Místo řečí skutky,
Jenom radost, žádné půtky.

Po dlouhé době porážek a neúspěchu,
když plichta byla – šlo o útěchu.
A výher? Ty jo – těch bylo jako šafránu.
Vzpomínám se slzou v oku – teď po ránu.

Smutku bylo tehdy po zápasech dosti,
soupeř nepáral se s námi – dával góly bez milosti.
Deset, dvacet, třicet, pak se už to
nepočítá,
ta myšlenka, proč to děláš, v hlavě stále lítá.

A pak to přišlo, postupně, nenápadně,
dlouze.
Máme nové děti, o hráče tu zatím není nouze.
Nejen blízcí sousedé, také z okolí a náplavy
podlehli té touze,
běhat s míčem po hřišti – v Olbramicích pouze.

Tak je pusťme na ten pažit,
když bude hic, tak se můžou svlažit,
když chladno bude, čaj jim dáme,
nebojte, my se o ně postaráme.

Tátové se pochlapili,
ruku k dílu přiložili.
Když máme ten gender, tak mamky
samozřejmě taky,
servis kluci mají, jaké saky paky.

Na hřišti to válí, velcí, i ti malí, radost je se dívat.
Přijďte povzbudit nás – nebudete zívát – je se na co dívat.
A každý zápas – to je vyrovnaný mač,
na úspěchu týmu podílí se každý hráč.

Už to není žádný výlet,
naučit se musí střílet.
Šít to na bránu, kop, kop, kop,
kdo neskáče, není z Olbramic – hop, hop, hop!

Za muže i přípravy sepsal Radim Břežný

V březnu nás navštívili kluci z Bílovce a Děrného. Na férovku. Dvě výhry, dvě porážky. Hráno dvoukolově.

„Pravda, říká se *čarovné jaro*, a nedá se proti tomu nic namítat, pokud tím chceme pochválit třeba takové dubnové jitro nebo májový večer, kdy kvete šerák. Oproti tomu opravdové *čarování* záleží v tom, že někdo zamává čarovným proutkem a v tu ránu je tu nápadný úkaz, po kterém dříve nebylo ani potuchy. Právě čarování není nikdy pomalá a trpělivá páračka. Není tedy pochyby, že v tomto přesném slova smyslu jaro nečaruje. Všechno má své dlouhé dny a týdny, kdy se tiše připravuje, neznatelně bobtná a nabíhá barvami; a teprve po dlouhém váhání a kutění se z toho znenáhla udělá *čarovné jaro*.“ (Karel Čapek, Kalendář)

Jaro zaklepalo na dveře a přičarovalo přírodě místo zimního kabátu jemný a voňavý slavnostní háv. S dětmi tedy můžeme častěji vyrazet ven a učit se přímo v terénu. ☺ O jaru jsme si povídali v měsíci březnu, starší žáci se navíc dozvídali informace o učiteli národů – Janu Amosi Komenském. Po jeho vzoru jsme začali psát své vlastní knihy, což se dětem hezky dařilo. V dubnu se věnujeme přírodě a její ochraně. Ve slohové práci na téma „*Naše škola*“ čtvrtáci a pátáci hromadně vzpomínali i na únor a své nejoblíbenější téma vesmír, kdy v rámci projektového dne jezdíváme do planetária (letos jsme byli ve světě techniky).

Krom zmíněného měsíce se dětem vrylo do paměti i poslední rozsvěcování vánočního stromku, kde rodiče sklidili veliký úspěch za své herecké výkony. Nebo také vzpomínaly na všechny výlety, kterých se účastnily – včetně loňského pochodáku zakončeného u paní Zajacové. Rozi napsala: „Měli jsme moc hezký zážitek. Tam to bylo boží!“ ☺

Na dlouhé výpravě jsme od té doby zatím nebyli, zato si dáváme do těla během tělesné výchovy... Trénujeme totiž na pětiboj, který nás čeká v červnu. Svaly si budeme zpevňovat i na plavání, to začíná koncem dubna – na něj se žáci těší moc (především samozřejmě na tobogán). Snad také přispěje k úspěšné reprezentaci naší školy na zmíněném pětiboji, když se nám předešlé roky tak dařilo. ☺

Pokojné dny plné sluníčka vám přeji žáci i zaměstnanci naší školy.

Foto: dubnový zápis dětí do 1. ročníku ZŠ Olbramice

HASIČI

Rok 2024 byl pro tým mužů náročný nejen v začátcích, kdy jsme se dávali dohromady, kompletovali veškerou potřebnou výbavu, ale také v tom, že jsme se snažili objet všechny možné soutěže v našem okolí. Aktivně jsme se zúčastnili všech kol novojičínské ligy, kde jsme se vždy úspěšně umístili v první půlce tabulky, a to i s dětskou mašinou. Většina z nás již pracuje, takže dát do kupy tým na víkendovou soutěž, byl taky občas velký oříšek. Ve Vésce jsme měli 2 kolovou pohárovou soutěž. V prvním kole jsme odběhli s PS12, kde jsme se umístili na 4. místě. V druhém kole jsme běželi s naší „stařenkou“ PS8, kde jsme se umístili na krásném 2.místě a domů jsme si takto odvezli pohár Hasíka. PS8 jsme se svolením členů jednotky úspěšně opravili, aby byla provozu schopná i na tyto netradiční útoky.

Náš tým se neprezentuje jen na soutěžích požárního sportu, ale i spoluprací na obecních akcích (Den obce, Obecní ples), pořádáme Pálení čarodějnic, pomáháme při sběru železného odpadu. Navíc se snažíme pomáhat i s tréninky těch nejmenších hasičů.

Pro letošní sezonu máme natrénováno, snažíme se aspoň 1 x týdně útok na kluzišti v rámci tréninku zaběhnout.

SPOLEK DŮCHODCŮ

V lednu letošního roku oslavil Spolek důchodců 25 let svého trvání. K tomuto datu nás je 36 členů, což není málo.

Loňský rok jsme měli bohatý na různé akce. Nejdříve se oslavil Den matek. V srpnu jsme se sešli u našeho kamaráda Iva. Na zahradě jsme opékali párky, hostitel hrál na kytaru a my ostatní jsme si pochutnávali na dobrém jídle a chvílemi i zpívali. Také jsme si zajeli na výlet do ZOO. Všechno jsme prošli (no skoro všechno), dali si oběd a ti, kterým se už nechtělo chodit, se projeli vláčkem. Ale spokojení jsme byli všichni. V září jsme absolvovali tradiční výlet důchodců ve spolupráci s obecním úřadem. Tentokrát jsme se vypravili do Muzea keramiky v Tupesích u Uherského Hradiště. Odtud se jelo do Slavkova u Brna, kde jsme si dali oběd a pokračovali do Předklášteří u Tišnova. Tady jsme absolvovali exkurzi klášterního pivovaru v klášteře Porta Coeli, který patří Cisterciáckému opatství.

I závěr roku byl skvělý. Přijela nám zahrát kapela Beze jména. Hráli a zpívali tak, že většina z nás odložila berle, zapomněla na bolesti, únavu a starosti se zdravím. Tančili jsme a bavili se jako zamlada.

A co nás ještě letos čeká?

Plánujeme navštívit Landek, Muzeum Bílovec a jeho středověké podzemí či Včelařské muzeum v Chlebovicích. Chtěli bychom absolvovat výlet na Lysou horu (*autobusem*), pro velký úspěch si zopakujeme opékání párků s kytarou. Ve spolupráci s obecním úřadem uspořádáme na podzim zájezd a závěr roku jako vždy bude patřit Mikulášskému večírku.

Uvidíme, kolik z těchto plánů se nám podaří uskutečnit.

Pro letošní rok to je všechno, přeji Vám všem hodně zdraví.

Tamara Plíhalová.

VESNICKÉ SPORTOVNÍ HRY

Loni jsme se umístili na 8. místě z celkového počtu 12 vesnic. Letos jsme pořídili nová závodní trička pro sportovce, štěstí ale zatím moc nepřinášejí – po čtyřech disciplínách jsme devátí, tedy poslední, protože letos odstoupily hned tři vesnice. Moc důvodů k radosti zatím tedy není. V květnu budeme organizovat přespolní běh, v jarní části soutěže nás čeká ještě volejbal a nohejbal. Všem reprezentantům moc děkujeme a nové sportovce, kteří by se chtěli zapojit, rádi přivítáme.

Foto: tým kuželkářů 2025

MAJITELŮM PSŮ

Poplatková povinnost vzniká držiteli psa v den, kdy pes dovrší stáří 3 měsíců nebo v den, kdy se stal držitelem psa staršího 3 měsíců. Splatnost poplatku je **do 30. června** příslušného kalendářního roku. Zaplatit můžete v pokladně obecního úřadu v úředních dnech nebo bankovním převodem na účty obecního úřadu 176 477 4369/0800 nebo 316 021 078/0300 (do zprávy pro příjemce uveďte jméno majitele psa).

Pozor! Na obecní úřad musíte přijít do 15 dnů nahlásit i skutečnost, že už psa nemáte!

S jarním obdobím opět apelujeme na majitele, aby své psy nenechali volně pobíhat nejen po obci, ale především v honitbě, a rovněž připomínáme, že uklízet z veřejných prostranství exkrementy po svých miláčcích by mělo být automatické.

Platné sazby místního poplatku pro rok 2025:

Za prvního psa	120,-
2. a každý další pes téhož držitele	180,-
První pes – majitel starší 65 let, poživatel invalidního důchodu jako jediného zdroje příjmu, sirotek	60,-
2. pes – majitel starší 65 let, poživatel invalidního důchodu jako jediného zdroje příjmu, sirotek	120,-

ÚSPĚCHY NAŠICH OBČANŮ

20. 3. byla v centru Ostravy zahájena pod záštitou Ostravského muzea výstava fotek CHKO Poodří. Do letošního ročníku byla vybrána a mezi vystavené fotografie zařazena i fotka naší dvorní fotografky Markéty Machalové.

První dubnový víkend se uskutečnilo Mistrovství republiky v boxu. Vladan Hoš byl ve své kategorii stříbrný a Adam Forro bronzový.

ZŠ a MŠ Ostrava-Svinov

Končíš 5. třídu a nevíš
kam dál?

Budoucím šestákům nabízíme

- Vyzkoušíš si práci s robotickými stavebnicemi, 3D tisk a programování.
- Zahraješ si kinball, discgolf, spikeball a další netradiční sporty.
- Naučíme tě různé rukodělné práce – šití, vyšívání, vaření, zahradničení, ...
- Zažiješ s námi spoustu zábavy ve škole i mimo ni – adaptační pobyt, lyžařský kurz, ozdravné pobyty, workshopy.
- Připravíme tě na přijímací zkoušky na SŠ, patříme mezi TOP 10 ZŠ na Ostravsku 2024.

Kontakty

+420 596 961 425

Bílovecká 10, 721 00
Ostrava-Svinov

www.zssvinov.cz

Přijď mezi nás, v naší škole se budeš cítit jako doma.

Záznam besedy v kulturním domě v Olbramicích s dakarským jezdcem Adamem Peschlem ze dne 27.3.2025 - Ptal se moderátor Lukáš Ščurek, neboli také DJ Lowa, odpovědi na některé otázky přinášíme v tomto rozhovoru tak, jak je zaznamenala kronikářka Lenka Ješková.

Měl jsi nějakou inspiraci? Co byl ten magnet, proč jsi tam chtěl jet?

Inspirace byla, ale hlavně jsem to chtěl já. Asi od roku 2018 jsem přemýšlel, že bych se tam mohl dostat jako první jezdec stunt rider. K tomu jsem potřeboval 3 věci – motorku, logistiku a finance. Musel jsem si ujasnit, proč to dělám, když to stojí tolik peněz. Na rovinu hodně - mezi 2,5 až pěti miliony, podle toho, kolikrát letíte na trénink. Věděl jsem, že to bude i papírová válka související s dopravou, s celními papíry. Pak jsem chtěl být v týmu někoho z Ostravy, z našeho kraje. Chtěl jsem jet na Husqvarně, které se ale vyrobí jen asi 90 kusů ročně a stojí asi 800 tisíc bez daně, takže jsem přemýšlel, jak se k ní dostat. Musel jsem si sám v sobě ujasnit, co je ten

magnet, který mne zvedne, když budu ležet na duně z písku, vyčerpaný, proč tam jet, když je to nejtěžší závod na světě, na techniku, na jízdu, na psychiku – být sám se sebou 9-12 hodin denně, všechno, co se stane budu muset vyřešit sám a teď. Ptal jsem se, jestli na to mám a věděl jsem, že to prostě chci zkusit.

Každý rok se účastní tak 140 jezdců na motorce, z toho 130 lokálních vicemistrů a 10 jezdců je odjinud, myšleno tím z jiného oboru, ale jako stunt rider zatím Dakar neabsolvoval nikdo, byl bych první.

Jak to tedy začalo?

Takže nejdřív jsem získal motorku, umluvil jsem zástupce firmy, aby mi ji rezervovali, a pak jsem ji opečovával doma v garáži.

Ani jsem na ní nejezdil, protože amortizace je drahá a musela zůstat v tom nejlepší stavu přímo jen pro Dakar. Měl jsem na ní třeba pověšené prádlo. Pro trénink jsem musel jezdit na jiné motorce. No, říkal jsem si, mám motorku, půjdu do toho sám, maximálně 2 kamarádi technici. Jezdím od roku 2005, od roku 2007 mám nějakou formu. Pracuju jako kaskadér, učím, jezdím zahraniční akce, no a na Dakaru utratím hrozně moc peněz, pak někam spadnu a co když už pak nic nepůjde? V tom všem plánování se nedá o nikoho moc opřít, kromě rodiny snad o tom vědělo dalších 10 lidí.

A chystal jsem tréninkový plán. Na Dakaru je mnoho těžkých věcí, a jednou z nich je délka. Nejenom samotné trasy jednotlivých etap, ale unavující jsou přejezdy, třeba po závodě ještě dalších 200 km po dálnici na start další etapy. Takže jsem si říkal, že potřebuji základ, aby tělo vydrželo, musí být zvyklé, protože je to strašně moc kilometrů. A fakt to bylo 13 dní totálního pekla.

Plánoval jsem, že vyberu různé tratě po republice a opravdu jsem v dubnu a květnu 2024 tvrdě trénoval, ale pak se mi na počátku července stal úraz, se kterým jsem nepočítal. Rozbilo to velkou část mé přípravy. Loket jsem měl 2x v sádře, bursa pořád otékala, ale už v srpnu se jel závod v Rumunsku, na který jsem chtěl jet. Ze sedmi dní jsem odjel pět, co bolavá ruka vydržela, závody tam byly pěkné, bavilo mě to. Navigace tam byla ještě papírová, Rumunsko je rychlé, jednoduché, trasa přehledná, podloží čitelné – polňačka, šotolina, to znám. V Maroku i na Dakaru se jezdec musí orientovat podle kompasu. Navigace je těžká v tom, kolik času jí musím věnovat, neustále jedním okem hlídat. Je známo, že se za nikým nejezdí, protože se práší tak, že nevidíš, do čeho jedeš, jsou tam díry a chybují všichni. Proto jsem měl raději tempo nižší, abych se neztratil.

2. října 2024 startovala Marocká rallye, kterou jsem musel absolvovat, abych se vůbec na Dakar dostal, jinak bych pro nominaci musel jinde odjet 5 závodů. Písek na dunách je jiný, než známe tady, je jemný, motorka se v něm propadá, v písku si dělá, co chce, prostě musíš jet furt na plný plyn – tak se jelo nejlíp. Tady bylo zrovna po povodních, která vyplavila firmy, takže jsme nemohli odjet tak, jak jsme potřebovali. Takže brácha s kamarádem jeli dodávkou, aby mi odvezli motorku a já jsem mohl ještě 4 dny odpočívat. Pak jsem jezdil v dunách 150-200 km v tréninku a pak ostrý závod. Maroko má 2400 km, duny byly na konci závodu. Bylo tam celkem 136 závodníků, na Dakar brali 42 a já jsem skončil 35. Měl jsem štěstí už od prologu, protože ten byl na kamenech a tedy čitelný, a skončil jsem tak 25 a mohl jsem startovat ve špičce jezdců. 2 dny jsem se držel a načítal, učil jsem se od ostatních. Teď už vím, že bych potřeboval minimálně 2 týdny tréninku v písku, protože jsem neuměl číst duny. V těch se musíte řídit kompasem a je problém, když spadneš nebo se motorka kousne.

Když jsem se vrátil, probíral jsem krizové scénáře – pojistky, náhradní díly, tým, se kterým pojedu. 3 měsíce jsem denně jezdil, denně posiloval, Kuba Rataj masíroval.

Na Dakaru jsem jel kategorii Rallye 2, ve které bylo 112 jezdců. Věci jsme vezli začátkem prosince do Barcelony, tam se všechno přebralo, organizátoři převezli a pak se všechno vyložilo v Saúdské Arábii. Všechny motorkové tratě jsou stejné, jiné tratě jsou pro kamiony nebo pro auta, protože když dojíždíš kamion, je to průser, protože nic nevidíš, v prachu se nedá dýchat. Intime pípá od 2 vykřičníků a maximální rychlost je 160 km/hodinu.

Posílal jsem pravidelně pozdravy domů a do televize, ale někdy se nedalo natáčet. U sebe jsem měl pojistku, lékárničku, větší vzadu ve vaku, mobil, magnesii a energely, základní nářadí, nůž. Důležité jsou bombičky ve vestě, aby se při pádu nafoukla. Míval jsem dvě ve vestě a třetí v motorce a spotřeboval jsem jich moc. V polovině Dakaru jsem musel na servis vesty po 18 vybuchlých bombičkách, tak z toho je vidět, kolikrát jsem spadl. Každý den mít 35 litrů benzínu v přední i zadní nádrži.

Jak je to třeba s toaletou?

Prvních 25 jezdců se raději pochčije, než aby zastavili, jiní mají trubičku v botě, ale mně ta minuta nestála za to, abych čůral do kalhot.

Splnil Dakar to, co jsi očekával?

Vybojoval jsem to, dojel, protože každý je tam sám za sebe. Nejdřív jsem musel dokázat, že tomu sám věřím, něco pro to udělat. Mým tajným přáním bylo skončit mezi 40-50 místem. A to se mi splnilo, dojel jsem 44. v motorkách. A jako první stunt rider na světě!! Ale na etapě neřešíš pořadí, řešíš každý den, protože není důležité, co se stane, ale jak na to budeš reagovat. Jestli můžeš někomu pomoci nebo spíš, jestli je možné pomoci tak, aby ses do toho průseru nedostal taky. Měl jsem v sobě nastaveno, že dojedu, že to zvládnu, ať se stane cokoli, tělo reagovalo tak, jak bylo naučené. I když jsem měl během poslední etapy těžkou nehodu a byl jsem v bezvědomí, probrali mne a dojel jsem. Nejhorší je brnění prstů, křeče. Nejdelší etapa měla 830 km a specialitou bylo i to, že na začátku závodu byly ty nejdelší a nejhorší etapy. Byl to takový trychtýř, kterým spousta lidí propadla. A když dojedeš etapu, musíš ještě přejet na start té další, takže na přejezdech jsem si

čistil hlavu od emocí. Každý den se musí vyměnit olej, nový filtr, opravit, co se dá. Spát se chodí kolem půlnoci, vstává se ve 3:50, no a spal jsem někdy až 4 hodiny. Zhubnul jsem asi 3 kila. Měl jsem štěstí, že jsem byl s týmem FESH FESH z Ostravy, protože být v depu s ostatními motorkáři, asi bych propadal depresi. Moc fajn bylo i setkání s prezidentem Petrem Pavlem, který spal jako my všichni ve stanu a někdy jsem zapomínal, s kým si povídám.

A pojeděš znovu?

Zatím opravdu nevím. Musel bych mít motor, který by mě tam hnál, ale pokud není, nemám to zapotřebí.

A na závěr statistika: Rallye Dakar 2025, ve které Adam Peschel jel, byla 47. ročníkem a konala se v Saúdské Arábii. Soutěž začala prologem 3. ledna v Biše a skončila po 12 etapách 17. ledna v městě Šubajtá, jeho součástí byla opět i etapa Chrono48, která přišla na řadu třetí den. Na trase čekalo na účastníky víc než 7 700 kilometrů, z toho přes 5 100 měřených. Upravena byla pravidla pro maratonskou etapu, kdy posádky přímo ze „speciálky“ přijely do bivaku a ráno pokračovaly bez spojovací etapy. Do čtvrté největší pouště světa Rub al-Chálí je zavedly etapy v závěru rallye. Česko mělo na Dakaru už tradičně početné zastoupení. Devět motocyklistů, dvě posádky mezi automobily, sedm v kamionech a dalších šest v kategorii Klasik. Podrobnější informace si každý zájemce určitě najde jinde.

Besedy se v kulturním domě zúčastnilo velmi početné obecenstvo, ve kterém tentokrát mírně převažovali muži. Adam povídal velmi poutavě, zajímavě, besedu doprovodil mnoha obrázky a videi, prohlédli jsme si motorku u vstupu do KD, vybavení a třeba i navigační značky.

Nejsem motorkář, ale snažila jsem se Adamovo povídání zapsat tak, aby jej mohl autorizovat. Adamovi ještě jednou gratuluju a přeju ve zdraví splnění i dalších snů, a hlavně ať mu nejen při každé jízdě anděl strážný hlídá křídla. (A myslím, že

k úspěchu určitě trochu přispěl i modlitební servis celé rodiny). 😊

Lenka Ješková.

SLUNEČNICE OLBRAMICE

Tak je za námi další rok. Další rok plný krásných a vydařených akcí.

Je pravda, že na podzim se nepodařilo vyrazit na společný výlet dětí a rodičů, který jsme museli zrušit kvůli povodním. Ale další akce byly vydařené a účast velká.

Už v listopadu se vydařilo setkání na předvánočním adventním tvoření, kde jsme za spolupráce rodičů vytvořili krásné vánoční dekorace nejen pro sebe, ale pomohli jsme vyrobit i spoustu svícnů pro školu na prodej pro děti, který se uskutečnil o pár dní později při rozsvěcení vánočního stromu. Tam jsme taky nechyběli, uvařili jsme pro vás výborný punč. A protože počasí bylo přívětivější než rok předešlý, setkalo se nás tam opravdu hodně, a ještě před koncem jsme měli vyprodáno.

Nový rok jsme odstartovali jako ten loňský dětským maškarním plesem. Krásná výzdoba, příjemná obsluha za barem a samé dobroty v kuchyni. Klaun Hopsalín zařídil skvělou zábavu a tombola byla opravdu bohatá. Sál narvaný k prasknutí. Parádní akce.

Další počín byla spolupráce na obecním plese. Všechny složky, jako každý rok, spolupracovaly na výbornou. Výborná atmosféra, skvělá hudba, dobré jídlo i pití, pestrá tombola a výzdoba paní Jany? Fantastická.

Ještě na konci března se nám povedla jedna nová akce, kterou pomohla zorganizovat Jana Stavinohová, a to společné bruslení na stadionu ve Studénce. Účast byla napoprvé velmi slušná a všem se to moc líbilo. Ohlasy na další termíny budou jistě vyslyšeny. A já Janě tímto moc děkuji za pomoc a čas, který tomu věnovala.

Je duben, momentálně máme rozpracované návrhy na Den dětí, který se letos uskuteční v sobotu 31.5. a protože už se vystřídaly všechny ulice, začneme zase od začátku na ulici Malá Strana. Tak jako předchozí ročníky, budeme dle potřeby nápomocni každému, kdo bude potřebovat s čímkoli pomoci. Zakončení akce bude v areálu ZŠ Olbramice, kde bude pro děti připraven program a občerstvení.

Moc se na Vás všechny těšíme a děkujeme za Vaši účast a podporu.

Michaela Kříšťalová, předseda spolku

Foto: první společné bruslení rodičů a dětí ve Studénce

KALENDÁŘ OBECNÍCH AKCÍ

Název akce	Hlavní pořadatel	Termín, místo
Pálení čarodějnic	SDH Olbramice	30. 4. kluziště
Uliční pouť Malá strana	Slunečnice Olbramice, ZŠ a MŠ	31. 5. Malá strana
Den rodin	ZŠ a MŠ Olbramice	15. 5. KD
Běh Olbramicemi	Běžecký klub TJ Olbramice	10. 8.
Bartolomějská pouť	Obec Olbramice	23. 8. Centrum volného času
Zájezd spolku důchodců	Spolek důchodců	ZÁŘÍ
Jubilanti, posezení seniorů	Obec Olbramice	5. 10. KD
Beseda s Petrou Burianovou	Obec Olbramice	11. 11. KD
Rozsvícení vánočního stromu	ZŠ a MŠ, Slunečnice, OÚ	29. 11. KD

JAK JE TO S PÁLENÍM NA ZAHRADĚ?

V poslední době se na nejrůznějších sítích vyrojilo množství článků o tom, že se na otevřeném ohništi nemůže spalovat listí a podobně. Abych se nedopouštěla dalšího zavádějícího textu, tak novela zákona 201/2012 v § 16 odst.4 říká pouze: „V otevřeném

ohníšti lze spálit jen suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné nebo jinak kontaminované cizorodými chemickými látkami.“ Podle metodiky vydané Ministerstvem životního prostředí se chemickými látkami rozumí např. moření, impregnace či jiné cílené povrchové úpravy dřeva. Naopak látky, které se běžně vyskytují v nebo na povrchu dřeva (např. přírodní pryskyřice) se za znečištění nepovažují. Co je to suchý rostlinný materiál není v tomto zákoně definováno. V naší obci žádnou vyhlášku na pálení v otevřeném ohništi nemáme.

Lenka Ješková, referent správních činností

BESEDA POZVÁNKA

POVÍDÁNÍ S
PETROU BURIANOVOU
VÍTĚZKOU I. ŘADY SOUTĚŽE PEČE CELÁ ZEMĚ

NA TÉMA
„JAK ŠEL ČAS“

11. 11. 2025
OD 17:00
V KD OLBRAMICE

OBČERSTVENÍ VE SVATOMARTINSKÉM DUCHU
ZAJIŠTĚNO

VSTUPNÉ 50,-
ZAHHRNUJE SKLENKU MARTINSKÉHO VÍNA

PŘEDPRODEJ LÍSTKŮ NA OÚ OLBRAMICE
rezervace na tel. 728777543

Zpravodaj obce Olbramice vydává obec Olbramice. **Adresa redakce:** Obecní úřad Olbramice, Prostorná 132, 742 83 Olbramice. **Registrační číslo:** MK ČR E 18186. **Vychází pololetně v nákladu 250 kusů.**

Uzávěrka: 18. 4. 2025 **Bezplatná distribuce.**

O výběru příspěvků a době jejich zveřejnění rozhoduje výlučně redakce. Příspěvky mohou být redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Šíření veškerého obsahu Zpravodaje bez souhlasu redakce je zakázáno.